

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové v právní věci

žalobkyně: **AMC Networks Central Europe s.r.o.**, IČO: 271 12 501
se sídlem Pobřežní 623/3, Praha 8
zastoupené advokátkou JUDr. Michaelou Fuchsovou, Ph.D.
se sídlem Voršilská 10, Praha 1

proti

žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**
se sídlem Škrétova 6, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2020, č.j. RRTV/16654/2020-loj,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

- 1 Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 60 odst. 3 písm. d) ve spojení s § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysílání“). Dopustila se jej tím, že dne 28. 3. 2020 odvysílala v čase od 15:40:21

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Tikovská, DiS.

do 17:35:14 hodin na programu Film Mania (Maďarsko) pořad A předa (Nebezpečná kořist), čímž porušila povinnost nezařazovat v době od 6:00 hod. do 22:00 hod. pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, konkrétně tím, že „*uvedený film, který byl odvysílán v úseku, kdy mohou být u obrazovky děti i bez přímého dohledu rodičů, obsahoval výrazně realistické a emotivně působící násilné scény. Nejvýraznějšími případy byla scéna zákeřného napadení muže zezadu s použitím šroubováku zabodnutého do ucha, dále scéna výrazně krvavé rvačky přesily tři mužů proti jednomu, který se bránil mimo jiné vytržením kusu masa zuby z krku jednoho z útočníků a několikanásobným naražením hlavy dalšího útočníka na zed', a pak smýkáním jeho hlavy velkou silou po drsné zdi, takže za ní zůstávala široká krvavá šmouha, dále scéna nečekaného zavraždění starce deviantním sériovým vrahem zabodnutím zbradnických nůžek do břicha a scéna vraždy dívky deviantním sériovým vrahem zpracovaná sice s potlačenou vizuální explicitností, ale silně emotivním způsobem. V násilných scénách bylo patrné silné fyzické i psychické utrpení postav, tyto scény vyvolávaly pocity stísněnosti, nejistoty a strachu, byly zpracovány výrazně sugestivně, a především u menších dětí mohly vyvolat psychický otřes a následné trvalejší stavy úzkosti. Scény zobrazovaly situace, jež mohou mít u dětských diváků potenciál snižovat citlivost k projevům násilí. Pořad tak mohl ohrozit zejména psychický vývoj dětí a mladistvých.*“

- 2 Druhým výrokem napadeného rozhodnutí byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 500.000 Kč a čtvrtým výrokiem jí byla uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.
- 3 V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že se na zasedání konaném dne 30. 6. 2020 zabývala stížností sp. zn. RRTV/7767/2020-vra, zaslanou jí maďarským regulátorem Media Council of the National Media and Infocommunications Authority, na jejímž základě naznačila, že se žalobkyně dopustila výše popsaného jednání. Žalovaná provedla vlastní analýzu snímku s profesionálním překladem pasáží odvysílané maďarské verze. Uvedla, že k základní informaci o obsahu filmu využila noticku a stručný obsah, které jsou dostupné na internetové stránce České televize, jež v minulosti film již vysílala v půlnočních časech. Následně citovala noticku a doplnila vlastní obsah pořadu. Poté podrobněji popsala čtyři neproblematictější scény pořadu včetně překladu dialogů do češtiny, pokud měla pasáž verbální složku, a doplnila popis o prinscreeny obrazovky. Ohledně první scény považovala žalovaná v napadeném rozhodnutí za problematickou zejména kombinaci realisticky ztvárněného fyzického násilí, psychického nátlaku a nezájmu okolí, kdy je oběť napadení v přítomnosti mnoha lidí včetně úředních osob ponechána bez pomoci. Realistické vyličení páchání brutálního násilí na bezbranném, a současně psychicky vydíraném člověku za netečnosti okolí dle žalované působilo výrazně tísnivě. Ohledně druhé scény považovala za problematickou vysokou míru vizuální explicitnosti násilného obsahu a brutalitu krvavého souboje. Zejména méně zkušený, např. velmi mladý divák v akčním průběhu děje dle žalované nemůže dostatečně uplatnit kritický odstup od zpracování těchto momentů a může být viděným zasažen silněji, než je únosné - otřesen. Ohledně třetí scény vyzdvihla nečekanost násilného činu a realistickou demonstraci brutálního modu operandi duševně vyšinutého pachatele. Ohledně čtvrté scény zmínila vizuální zpracování scény postavené na potlačené vizuální explicitnosti, které ve stylu žánru thrilleru otevírá prostor pro obrazotvornost diváka. Vzhledem ke kontextu scény, kdy divák již má (v pořadu již vizualizovanou) informaci, že pachatel je nebezpečný deviant a sériový vrah, považuje žalovaná prezentaci takového obsahu např. velmi mladým divákům, kteří vzhledem k věku a menším životním zkušenostem nejsou schopni takového kritického odstupů jako zkušenější dospělý divák, za silně problematickou.
- 4 Žalovaná dospěla k závěru, že žalobkyně mohla jeho odvysíláním porušit § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání, ačkoliv již byla v minulosti na jeho porušení upozorněna v souvislosti s jinými snímky. Zahájila tedy se žalobkyní správné řízení.
- 5 Na to reagovala žalobkyně přípisem č.j. RRTV/12605/2021-vac, v němž uvedla, že program Film Mania je určen zejména pro dospělé a je vysílán prostřednictvím družic. Není dostupný všem, ale

pouze těm, kteří si jej vyberou z nabídky. K tomu žalovaná uvedla, že povinnost uložená v § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání se vztahuje na všechny televizní kanály a není rozhodné, jak jsou šířeny. Výběr z nabídky není technickým řešením, kterým by docházelo k omezení přístupu k vysílání dětem. Není ani rozhodné, jaká je cílová skupina diváků konkrétního kanálu. Žalobkyně nedeklarovala a nedoložila, že divákům poskytuje technické opatření k omezení přístupu vysílání dětem a mladistvým.

- 6 Žalobkyně dále argumentovala, že prostřednictvím nezávislých hodnotitelů pečlivě vybírá pořady, které jsou vysílány během dne tak, aby dětská diváci nebyli jejich sledováním nijak ohroženi, přičemž zohledňuje i klasifikace pořadů v okolních státech. Žalovaná to hodnotila jako bezvýznamné. Popsaný systém kontroly výběru pořadů vhodných do denních vysílacích časů byl podle ní buď nedůsledný, nebo nedostatečný a neobstál.
- 7 Žalobkyně dále nesouhlasila s hodnocením pořadu žalovanou, tedy domnívala se, že v pořadu nebyly obsaženy scény obsahující extrémní násilí, které by mohly ohrozit dětské diváky. Žalovaná tomu oponovala s odkazem na obsah pořadu, v této souvislosti zdůraznila, že zobrazení hrubého samoučelného násilí by již spadalo pod skutkovou podstatu § 32 odst. 1 písm. e) zákona o vysílání, které zakazuje zařazení do vysílání v jakoukoli dobu.
- 8 Žalobkyně dále namítla odvysílání pořadu v sobotu odpoledne, kdy rodiče mohou kontrolovat obsah pořadů sledovaných potomkem. Žalovaná tuto námitku shledala irelevantní, neboť zákon o vysílání ukládá povinnosti provozovateli bez ohledu na rodičovské povinnosti diváků. Zařazení pořadu v sobotním odpoledni naopak vnímala spíše jako přítěžující okolnost, jelikož ve volném dni je pravděpodobnost dětského diváka u televizní obrazovky vyšší než ve všední dny.
- 9 Žalobkyně poté uvedla, že bere na vědomí odlišný názor žalované a nebude již pořad zařazovat do vysílání mezi 6:00 a 22:00 hod. Ujistila žalovanou o svém úmyslu zákon dodržovat a požádala o případné uložení pokuty při dolní hranici zákonné sazby.
- 10 Při zasedání konaném dne 13. 10. 2020 provedla žalovaná důkaz zhlédnutím záznamu pořadu. Následně zaslala žalobkyně žalované další vyjádření, v němž zejména argumentovala délkou problematických scén, kterou považovala za rozhodující, neboť právě díky krátkosti násilných scén dle jejího názoru nemohlo dojít k ohrožení chráněné skupiny obyvatel. K dalším námitkám žalovaná uvedla, že délka problematických pasáží druhé scény a jejich explicitnost není vždy rozhodujícím faktorem pro jejich negativní působivost. Dále uvedla, že dítě nebo mladistvý sice nebude pořad zkoumat prizmatem mediální analýzy, ale bude konzumovat filmový snímek, aniž by byl schopen odstupu od filmařských postupů a dramaturgických fines, což ovšem v důsledku znamená, že dopad závadných scén bude přímý a neodstínný rozeznáním fabulace a fikce. K třetí scéně žalovaná uvedla, že hovoří-li o ní žalobkyně jako o *překonání překážky, která stojí záporné postavě v cestě*, pak má mizivou představu o tom, jak zobrazování násilného chování působí na běžného diváka, tím spíše na dítě. Ke čtvrté scéně žalovaná znovu obhajovala svůj názor na to, jaký vjem přinese divákovi očekávání zavraždění dítěte.
- 11 Přestupek dle § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání je ohrožovacím přestupkem, u něhož k vyvození odpovědnosti postačuje ohrožení objektu. Žalovaná konstatovala, že k porušení zákona došlo odvysíláním v sobotních odpoledních hodinách v rámci programu Film Mania. Konkrétní údaje o sledovanosti nebyly v rámci řízení o přestupku hodnoceny, nicméně dle žalované je program Film Mania, jehož provozovatelem je žalobkyně, programem, který dlouhodobě dosahuje nižších hodnot sledovanosti a není na mediálním trhu dominantním či významněji úspěšným. Ačkoliv údaje o sledovanosti nebyly tedy v rámci řízení hodnoceny, posoudila žalovaná čas odvysílání jako čas s typicky nižší sledovaností. Tyto okolnosti shledala

jako polehčující. Co se týče délky doby, po kterou trvalo protiprávní jednání, ohrožující obsah se vyskytoval opakovaně v průběhu celého cca dvouhodinového pořadu. Rozsah protiprávního jednání tedy žalovaná hodnotila jako široký a jako mírně závažný. Předmětný pořad dále žalovaná označila za rozporný s požadavky odborné péče, neboť jeho cílem nebylo zajištění neohrožení zákonem chráněné skupiny diváků. Zdůraznila i to, že žalobkyně byla profesionálem v oboru a dopustila se přestupku přímo v oboru své vlastní podnikatelské činnosti. Tuto okolnost hodnotila jako přítěžující. Co se týče zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem ohrožen, resp. možný škodlivý následek přestupku, popsala jej žalovaná jako ohrožení zákonem chráněné skupiny diváků, a to možným způsobem psychického otřesu a souvisejících důsledků. Závěrem konstatovala, že po zhodnocení všech okolností uložila žalobkyni pokutu ve výši 500.000 Kč, což představuje 5 % maximální možné zákonné sazby.

Obsah žaloby

- 12 V žalobě žalobkyně namítala, že vyhodnocení pořadu nebylo žalovanou provedeno v souladu se zákonem. Tvrdila, že násilí je historicky součástí kultury a audiovizuálních děl, a to včetně pohádek. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je však založeno na subjektivně zkresleném hodnocení. Žalovaná provedla hodnocení předmětných scén izolovaně, bez ohledu na kontext pořadu a jeho vyústění. Lze dovodit, že shledává jakékoliv násilí v něm obsažené za schopné ohrozit psychický vývoj dětí a mladistvých. Připustila, že hodnocené scény násilí obsahují, to ale neznamená, že zobrazené násilí může automaticky ohrozit děti a mladistvé. Scény je nutno brát v kontextu celého děje. Nejsou-li děti a mladiství schopni jednotlivé scény zanalyzovat jako žalovaná za použití analytických postupů, nemohou na ně dané scény mít tvrzený vliv. V rámci posuzování vhodnosti pro děti a mladistvé je nutno vzít v potaz dějový kontext, způsob zobrazení, případná poučení a vyústění děje – tedy zda zvítězí dobro nad zlem.
- 13 Žalobkyně provádí hodnocení pořadů s ohledem na jejich vhodnost pro děti a mladistvé za pomoci interních a externích nezávislých hodnotitelů, což učinila také v posuzovaném případě. Žalobkyně se ochraně dětí a mladistvých řádně věnuje, pořady nejsou do programové skladby v čase od 6:00 do 22:00 hod. zařazovány svévolně, ale po odborném vyhodnocení proškolenými profesionály s odborným vzděláním a praxí, kteří své znalosti nadále prohlubují v souladu s aktuálně platnou právní úpravou a stanovisky regulatorních orgánů.
- 14 Odlišný subjektivní názor žalované na pořad neměla žalobkyně možnost předem zjistit. Žalovaná nemá možnost posuzovat pořady z hlediska jejich vhodnosti pro děti a mladistvé před jejich odvysíláním a není možno požádat ani o předběžné stanovisko, neboť by se jednalo o cenzuru. Hodnocení žalované tak může žalobkyně zjistit až v okamžiku, kdy je zahájeno správní řízení. V takových případech žalobkyně žalovanou vždy ujistila, že akceptuje její stanovisko, i když s ním nesouhlasí, a daný pořad nebude vysílat mezi 6:00 a 22:00 hod. Žalobkyně tak musí spoléhat zejména na svůj systém hodnocení, k čemuž by žalovaná měla přihlédnout, což však nečiní.
- 15 Zásadní skutečností však je, že program Film Mania cílí zejména na dospělé diváky, což je zásadní pro posouzení, zda pořad sledovali dětští či mladiství diváci, a tedy zda mohl být jeho odvysíláním předmětný přestupek spáchán. V Licenčních podmínkách a Dalšíh programových podmínkách není žádná zmínka o pořadech pro děti a mládež. Naopak je tam uvedeno, že budou převážně vysílána nestárnoucí klasická díla, což zahrnuje i vysílání thrillerů. Dětského diváka by programová nabídka tohoto kanálu zřejmě nezaujala a zvolil by spíše jiné programy.
- 16 Žalobkyně odmítla závěr žalované o irelevanci skutečnosti, že program Film Mania je šířen prostřednictvím družic. Skutečnost, že předmětná stanice není dostupná všem, ale jen těm, kteří si ji vyberou a zakoupí, je pro posouzení potenciálního negativního dopadu klíčová. U celoplošně

šířených stanic je okruh diváků násobně širší, přičemž dle § 1 písm. c) zákona o vysílání celoplošné televizní vysílání znamená, že jej může na vymezeném územním rozsahu přijímat alespoň 70 % obyvatel. Skutečnost, že program Film Mania je vysílán prostřednictvím družic a za úplatu okruh potenciálních diváků významně snižuje a je tak tedy pro posouzení relevantní.

- 17 Žalobkyně dále zpochybnila závěr, že mohlo dojít k ohrožení vývoje dětí či mladistvých, s ohledem na to, že dle údajů poskytnutých výzkumnou a analytickou společností měl pořad velice nízkou sledovanost obecně, a sledovanost dětskými / mladistvými diváky byla nula či téměř nula.
- 18 Žalobkyně odmítla, že by se ve správním řízení bránila tvrzením, že pořad neobsahuje scény extrémního násilí, které by mohly ohrozit vývoj dětí a mladistvých. Žalobkyně pouze poukázala na to, že přestože pořad obsahuje některé prvky násilí, tyto nedosahují takové intenzity, která by mohla ohrozit vývoj dětí či mladistvých.
- 19 Žalobkyně dále nesouhlasila s nepřihlédnutím k argumentu, že pořad by vysílán v době, kdy rodiče mohou kontrolovat, na co se jejich potomek dívá. Žalobkyně vidí vzhledem k pandemii covidu a vzhledem k vysílacímu času v sobotu odpoledne vysokou pravděpodobnost, že byli děti/mladiství doma s rodiči. Tuto skutečnost považuje za zásadní pro hodnocení, zda se vůbec děti/mladiství mohli na pořad dívat a zda tak vůbec mohl být ohrožen jejich vývoj, resp. spáchán daný přestupek. Žalovaná tvrdí ve vysílání pořadu v sobotu odpoledne naopak zcela nesprávně vidí přítěžující okolnost. Není jasné, z čeho žalovaná vyvozuje, že se děti věnují mimoškolním činnostem pouze o pracovních dnech. To, že se děti budou o víkendu dívat na televizi, je sice pravděpodobné, ale nelze to považovat za automatismus. Navíc, žalovaná zcela nelogicky popírá nezbytnou roli rodičů při výchově jejich dětí, včetně sledování televize, resp. ovlivňování toho, co děti mohou sledovat. Má-li dle žalobkyně pořad určité prvky násilí, jsou to právě rodiče, kteří mohou vhodnost pořadu posoudit.
- 20 Žalobkyně dále namítla, že žalovaná nepřikládá adekvátní váhu prohlášení žalobkyně o vyřazení pořadu z programového schéma tak, aby nebyl vysílán v ochranné době. Žalobkyně svým prohlášením stvrdila svůj záměr předmětný pořad, na základě subjektivního hodnocení žalované, se kterým neměla možnost se seznámit dříve než po odvysílání pořadu, do budoucna nevysílat v době mezi 6:00 h - 22:00 h.
- 21 Žalobkyně poté k jednotlivým čtyřem problematickým scénám v pořadu namítla, že žalovaná nehodnotila prvky násilí vyskytující se v daných scénách v kontextu celého děje a jeho vyústění - tedy dopadení nebezpečného pachatele, nezohlednila poučení vyplývající z pořadu, ale hodnotila scény jednotlivě, odtrženě od děje a velice analyticky za použití odborných postupů, kterých není schopen ani běžný dospělý divák, natož divák dětský či mladistvý.
- 22 Žalobkyně v dalším okruhu žalobních námitek nesouhlasila s tím, jak žalovaná postupovala při ukládání trestu. Namítla, že žalovaná nerozhodla v souladu se zásadou legitimního očekávání a rovnosti z hlediska vlastní rozhodovací praxe. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že při rozhodování o správním trestu a jeho výměře zohlednila jako určující kritéria povahu vysílaného programu, délku doby, po kterou trvalo protiprávní jednání, postavení žalobkyně na mediálním trhu se zřetelem k její odpovědnosti vůči divácké veřejnosti, možný škodlivý následek přestupku.
- 23 Žalobkyně namítla, že zaměření programu Film Mania, které má vliv na okruh potencionálních diváků, žalovaná zhodnotila účelově zjednodušeně, neboť pominula, že děti a mladiství se zajisté budou mnohem radši dívat na modernější audiovizuální díla. Žalovaná dále pochybila, když sice vyhodnotila dlouhodobě nižší sledovanost programu Film Mania a stejně tak typicky nižší

sledovanost v čase odvysílání pořadu v sobotu odpoledne jako polehčující faktor, nicméně nedostatečným způsobem jej zohlednila při stanovení výše pokuty. Žalovaná dále nesprávně shledala rozsah protiprávního jednání jako široký a hodnotila jej k tíži žalobce jako mírně závažný. Nepřihlédla k tomu, že celková délka všech předmětných čtyř scén je pouze 4 min 39 sekund, což představuje cca 3,5 % z celkové délky pořadu. Se závěrem, že rozsah protiprávního jednání je široký, tedy nelze souhlasit, stejně jako se závěrem, že se ohrožující obsah vyskytoval v průběhu celého pořadu, když vytykané scény byly odvysílány na jeho začátku (první a druhá scéna) a pak až v závěru (třetí a čtvrtá scéna). Žalovaná dále uvádí, že pořad byl odvysílán v rozporu s požadavky odborné péče, neboť jeho cílem nebylo zajištění neohrožení zákonem chráněné skupiny diváků, a že žalobkyně je profesionálem v oboru a dopustila se přestupku v rámci své podnikatelské činnosti, přičemž tuto okolnost žalovaná hodnotí jako přítěžující. Žalobkyně považuje zhodnocení tohoto kritéria za nesrozumitelné a odkazuje na část žaloby, v níž popisuje postup kontroly pořadů hodnotiteli.

- 24 V dalším okruhu žalobních námitek žalobkyně nesouhlasila s odůvodněním stanovené výše pokuty.
- 25 Žalovaná nikterak nezhodnotila, resp. nepovažovala za polehčující okolnost, že program Film Mania, na kterém byl pořad odvysílán, je programem vysílaným prostřednictvím družic, a to za úplatu, tzn. že okruh potencionálních diváků je omezený a velmi nízký; dále to, že program Film Mania není programem, který by se zaměřoval na všechny věkové skupiny diváků, nedeclaruje ve svých licenčních podmínkách, že by programová skladba měla obsahovat i pořady pro děti a mladistvé, tudíž pravděpodobnost, že by se na pořad dívali i dětská diváci, je velice nízká; dále to, že žalobkyně deklarovala vyřazení pořadu z programové nabídky tak, aby nebyl vysílán v době od 6:00 do 22:00 hodin, a to ačkoliv s názorem žalované, že obsahuje scény, které by mohly ohrozit děti a mladistvé, nesouhlasí.
- 26 Poslední okruh žalobních námitek směřoval do výše uloženého trestu. Žalobkyně považovala výši pokuty za zcela se vymykající dosavadní praxi žalované, což žalobkyně ilustrovala na souboru 17 rozhodnutí, jimiž byly žalovanou jak samotné žalobkyni, tak jiným subjektům, uloženy sankce za porušení předmětného ustanovení. U 13 ze zmíněných 17 rozhodnutí přitom žalobkyně podrobněji demonstrovala, že žalovaná v minulosti uložila nižší pokuty i za pořady obsahující násilné scény mnohem závažnějšího charakteru, než jaké byly zobrazeny v pořadu A předa, některé byly odvysílány v dřívějších časech, stejně jako kanály vysílanými celoplošně. Ve prospěch FTV Prima s.r.o. například žalovaná zohlednila, že kanál PRIMA COOL v licenčních podmínkách neuvádí, že by programová skladba měla obsahovat i programy pro děti, u žalobkyně to označila za irelevantní. Ve prospěch téhož vysílatele hodnotila i závazek předmětný pořad v budoucnu nevysílat v čase od 6:00 do 22:00 hodin. U pořadu Hlava v oblacích, odvysílaného na stanici Nova Cinema pak vzala v potaz celkové vyznění snímku. V nižší výši žalovaná uložila sankci za odvysílání pořadu Grimm na stanici Prima COOL, ohledně něhož konstatovala, že jeho sledování může tísnivě působit i na dospělého.
- 27 Žalobkyně namítla porušení zásady rovnosti a legitimního očekávání ukotvenou v § 2 odst. 4 správního řádu. V této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č.j. 1 Afs 50/2009-233 a konstatovala, že žalovaná nedostatečně odůvodnila, proč se extrémně odchyli od své rozhodovací praxe, proč k tíži žalobkyně nezohlednila argumenty, které v jiných případech zohlednila a nedostatečně odůvodnila, v čem považuje pořad a jeho obsah za natolik závažnější, že je nutné za jeho odvysílání udělit sankci, a to ve výši o tolik přesahující dosud udělené pokuty jiným provozovatelům televizního vysílání, a to navíc celoplošného a poskytovaného zdarma všem. Odůvodnění rozhodnutí o uložení sankce v dané výši má tedy za nepřekoumatelné.

Vyjádření žalované

- 28 Žalovaná ve vyjádření k žalobě s podanou žalobou nesouhlasila. Odkázala na napadené rozhodnutí a vzhledem k podobnosti žalobních námitek s námitkami vznesenými v průběhu správního řízení se věcně vyjádřila stejně jako v napadeném rozhodnutí. Zejména odmítla, že by pořad nehodnotila jako celek. Dále uvedla, že žalobkyně se mylí, když se domnívá, že v momentě, kdy divák není schopen odborně analytického rozboru snímku, na něj tento nemůže mít jakýkoliv, zejména pak negativní, vliv. Upozornila, že dětský divák není schopen katarze související s pozitivním koncem, vnímá děj útržkovitě, a i zhlédnutí jediné scény může mít na jeho psychiku dopad. Trvala na tom, že systém hodnocení hodnotitelů není relevantní, pokud nechrání děti a mladistvé; žalovaná je naproti tomu kolektivním orgánem, což má eliminovat riziko subjektivního vyhodnocení jednotlivcem. Odmítla pak také námitku nemožnosti předvídat její názor a odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ohradila se zároveň proti tvrzení žalobkyně, že se musí spoléhat na svůj systém hodnocení pořadů, čemuž žalovaná nepřisoudila význam. Tento argument nijak nedokládá nezákonnost napadeného rozhodnutí. K námitce nízké sledovanosti programu i pořadu samotného zdůraznila, že přestupek, z jehož spáchání byla žalobkyně shledána vinnou, je ohrožovacím deliktem, k jeho dokonání postačuje pouhé ohrožení chráněného zájmu. Pro porušení zákonné povinnosti provozovatele tedy postačuje vyvolání situace, při níž vzniklo nebezpečí ohrožení fyzického, psychického nebo mravního vývoje dětí a mladistvých. Dále žalovaná označila za nerelevantní argument žalobkyně, zda rodiče mohli být, či byli přítomni vysílání. Zákon o vysílání jednoznačně zakazuje, aby v době mezi 6. a 22. hodinou byl do vysílání zařazen pořad, který může ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Zákon nezohledňuje potenciální přítomnost rodiče. Žalovaná k námitce nepřihlédnutí ke skutečnosti, že žalobce již pořad nebude vysílat, uvedla, tato skutečnost nemůže mít vliv na již spáchaný přestupek. K nesouhlasu s odborným hodnocením jednotlivých problematických scén žalovaná odkázala na své hodnocení v rámci napadeného rozhodnutí.
- 29 Ohledně výše pokuty žalovaná trvala na tom, že nedošlo k uložení neodůvodněně nepřiměřené pokuty, ani k jiné libovůli ze strany žalované či k překročení mezí správního uvážení. Žalovaná adekvátně zohlednila jak kritérium povahy vysílaného programu, tak kritérium délky doby, po kterou trvalo protiprávní jednání žalobce, resp. žalovaná tato kritéria vzala do úvahy přesně takovou měrou, jakou tato kritéria mohou mít reálný dopad na stanovení výše pokuty v souvislosti s konkrétním protiprávním jednáním. Požadavek, aby se žalovaná v každém rozhodnutí vymezovala proti všem svým předchozím rozhodnutím a porovnávala všechny dříve uložené sankce, označila za nemístný. Uvedla, že jednak nelze hovořit o totožném přestupku, pokud nedošlo k ohrožení dětského diváka shodným pořadem, odvysílaným ve stejném vysílacím čase, na stejném programu. Dále je třeba přihlédnout i ke specifickým každého případu a k individualizaci trestu, neboť každé jednotlivé řízení o přestupku je jedinečné a sestává z řady prvků, které mohou mít různě velký vliv na výši pokuty.

Jednání před soudem

- 30 Při ústním jednání konaném dne 15. 12. 2022 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Městský soud v Praze při jednání provedl důkazy navržené žalobkyní, a to licenci udělenou žalovanou žalobkyni pro televizní vysílání programu Film Mania a rozhodnutími žalované o pokutě uložené provozovatelům televizního vysílání za spáchání obdobného přestupku v jiných věcech. Městský soud v Praze neprovedl důkaz navržený žalobkyní, a to důkaz zhlédnutím záznamu pořadu A préda. Záznam pořadu je součástí správního spisu (je uložen na flash disku), tudíž není předmětem dokazování při jednání před soudem. K tomu je nutno dodat, že při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud nutně vycházel z obsahu správního spisu, neboť jeho povinností bylo mj. posoudit, zda skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je se správním spisem v souladu a zda v něm má oporu (ust. § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále

jen „s. ř. s.“). Záznam pořadu A předa byl ve správním řízení proveden k důkazům při zasedání dne 13. 10. 2020. Městský soud se s jeho obsahem detailně seznámil zhlédnutím záznamu pořadu v celém složení senátu při přípravě jednání. Žalobkyně nenamítala neúplnost podkladů žalované pro rozhodnutí (že by záznam pořadu nebyl součástí správního spisu) ani nezpochybnila pravdivost důkazu (že by záznam, který je součástí správního spisu, neodpovídal verzi odvysílané dne 28. 3. 2020 v čase od 15:40:21 do 17:35:14 hodin na programu Film Mania). Z těchto důvodů soud považoval provedení požadovaného důkazu při jednání za nadbytečné.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

- 31 Městský soud v Praze dle § 75 s. ř. s., přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
- 32 Při posouzení věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:
- 33 Podle § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání je provozovatel vysílání povinen nezařazovat do vysílání pořady, které mohou vážně narušit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých zejména tím, že obsahují pornografii a hrubé samoúčelné násilí.
- 34 Podle § 60 odst. 3 písm. d) zákona o vysílání se provozovatel vysílání nebo provozovatel převzatého vysílání dále dopustí přestupku tím, že zařazuje do vysílání od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady, upoutávky nebo další části vysílání, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, a nejedná se o vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let, k němuž je poskytnuto technické opatření, které znemožňuje přístup k vysílání dětem a mladistvým.
- 35 Podle § 61 odst. 2 zákona o vysílání při určení druhu a výměry správního trestu za porušení povinností podle tohoto zákona Rada přihlíží také k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy. Dále přihlíží ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení.
- 36 Soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro jeho nesrozumitelnost a nedostatek odůvodnění. Tato námitka není opodstatněná, neboť napadené rozhodnutí je dostatečně a zcela srozumitelně odůvodněno a žalovaná se v něm náležitě vypořádala se všemi zásadními námitkami žalobkyně. Je navíc nutno konstatovat, že povinnost orgánů veřejné moci řádně odůvodnit svá rozhodnutí nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Správní orgán může na určitou námitku reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy – minimálně implicitně – vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument v odůvodnění tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Podstatné je, aby se orgán veřejné moci vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009 č.j. 9 Afs 70/2008-13 či usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2011 sp. zn. II. ÚS 2774/09). Není proto nepřezkoumatelným rozhodnutí, v jehož odůvodnění orgán veřejné moci prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08). Tak tomu bylo

i v posuzovaném případě. Soud shledal, že žalovaná se v napadeném rozhodnutí náležitě vypořádala se všemi zásadními námitkami žalobkyně a napadené rozhodnutí je tak plně přezkoumatelné.

- 37 Důvodnou soud neshledal ani námitku žalobkyně, že hodnocení pořadu A předa bylo žalovanou provedeno subjektivně, jednotlivé scény byly hodnoceny izolovaně, bez ohledu na kontext snímku a jeho vyústění.
- 38 K posuzování možného ohrožení fyzického, psychického a mravního vývoje dětí a mladistvých a hodnocení těchto komponent ve smyslu § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání se již ve své judikatuře vyjadřoval Nejvyšší správní soud, který například v rozsudku ze dne 15. 5. 2008, č.j. 6 As 70/2007-104, publikovaném pod č. 1686/2008 Sb. NSS, konstatoval, že *„Zákonitostí fyzického, psychického a mravního vývoje dětí a mladistvých jsou na jedné straně předmětem zkoumání několika oborů (medicíny, psychologie, pedagogiky), na druhé straně jde o zákonitosti, s nimiž je konfrontován každý, kdo se kdy jakkoliv podílel na výchově dítěte, ale též jakákoliv průměrná normálně smýšlející osoba aplikující standardy současné společnosti v této oblasti. Posoudit možný vliv na fyzický, psychický či morální vývoj dítěte vyvolaný zcela určitým obsahem vysílaného pořadu bude moci každý s běžnými znalostmi a praktickými zkušenostmi získanými školním vzděláním, výchovou a životními prožitky, nepůjde-li o složitý hraniční případ úsudku ve vztahu ke konkrétnímu obsahu pořadu. Nejvyšší správní soud se již v několika případech vyslovil ke komponentě morálního vývoje dítěte, přičemž zdůraznil, že posouzení mimoprávních (morálních) hodnot naší společnosti na daném stupni jejího vývoje představuje tzv. *quaestio iuris* (srov. zejména rozsudky sp. zn. 6 As 14/2004 a sp. zn. 8 As 62/2005).“*
- 39 Je nutno uvést, že každé hodnocení prováděné jakýmkoliv hodnotitelem je nutně do jisté míry subjektivní. Proto, jak správně konstatovala žalovaná, je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání kolektivním orgánem, přičemž na každém rozhodnutí se musí shodnout její většina, čímž je zajištěna nutná míra objektivnosti rozhodování. V případě členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání se navíc jedná o odborníky na problematiku médií, čímž by měla být objektivita rozhodování ještě dále posílena. Z citované pasáže rozsudku Nejvyššího správního soudu je pak patrné, že jde-li o posouzení vlivu obsahu vysílaného pořadu na fyzický, psychický a morální vývoj dětí a mladistvých, měl by jej být schopen provést každý s běžnými znalostmi a praktickými zkušenostmi získanými školním vzděláním, výchovou a životními prožitky, a to s výjimkou složitých hraničních případů. Ve vztahu k pořadu A předa však městský soud neshledal žádné důvody se domnívat, že by se mělo jednat právě o takovýto případ a tak žalovaná, resp. její členové byli zcela jistě dostatečně způsobilí k tomu, aby pořad ze shora uvedených hledisek posoudili, stejně jako posoudili naplnění znaků skutkové podstaty předmětného přestupku. Tvzení o subjektivnosti hodnocení provedeného žalovanou je tak neopodstatněné.
- 40 Odmítnout musel soud také hodnocení pořadu provedené ze strany žalobkyně a naopak se ztotožnil s jeho skutkovým i právním hodnocením ze strany žalované. Dle názoru soudu žalovaná posuzovala pořad nejen v jednotlivostech nejproblematictějších scén, ale zabývala se také jeho celkovým vyzněním. Soud konstatuje, že scény, které byly žalovanou v napadeném rozhodnutí považovány za v souhrnu naplňující skutkovou podstatu přestupku dle § 60 odst. 3 písm. d) zákona o vysílání, se skutečně vyznačují nebyvalou hrubostí, intenzitou násilí a děsivostí v takové míře, která naplňuje možnost ohrožení psychického vývoje dětí a mladistvých, byly-li vysílány v denní době, v níž to zákon o vysílání zapovídá. Scény popsáného charakteru se navíc v pořadu opakují, žalovanou byly jako nejvýraznější popsány čtyři, což lze považovat za intenzivní zařazení nevhodných scén. Nelze přisvědčit námitce žalobkyně, že je-li celková délka všech předmětných čtyř scén v součtu méně než pět minut, což představuje cca 3,5 % z celkové délky pořadu, má to vliv na rozsah protiprávního jednání a jeho závažnost. I kdyby se jednalo o krátké záběry, nelze říci, že by na dětského či mladistvého diváka nemohly nijak zapůsobit a

nebyly schopné vyvolat traumatickou reakci. Nadto je třeba zohlednit, že dětský a mladistvý divák může vnímat pouze prvky jako krev, násilí, mučení, atp., které na něj negativně působí, a nemusí se s obsahem pořadu vypořádat ve vztahu k jeho celku.

- 41 Nad rámec shora uvedeného soud zdůrazňuje, že stanovení doby zákazu uvedeného v § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání je zcela v rukou zákonodárce, přičemž lze samozřejmě logicky zdůvodnit, proč zákonodárce přistoupil právě ke stanovení zákazu v době od 6 do 22 hod. Ve zbývající časové periodě dne lze totiž u cílové skupiny, na jejíž ochranu předmětné ustanovení cílí, tedy dětí a mladistvých, předpokládat běžných osm hodin spánku. Soud k výše uvedenému dodává, že subjektivní vnímání posuzovaného pořadu různými dětmi či mladistvými může být odlišné s ohledem na jejich individuální vývoj, vyspělost, věk nebo prostředí v rodině. K naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku, za nějž byla žalobkyně potrestána, však zcela postačí, je-li zde dána pouhá možnost ohrozit určitým pořadem fyzický, psychický a mravní vývoj dětí a mladistvých, ba dokonce postačí i to, není-li taková možnost principiálně vyloučena byť jen u určité části dětské populace, aniž by bylo nutno prověřovat případy přímého negativního dopadu na konkrétní děti či mladistvé.
- 42 K námitce žalobkyně, že program Film Mania a pořad A préda nebyl určen dětským divákům, je nutno uvést, že správní orgán ani soud žalobkyni nevytýkají, že tento snímek odvysílala, nýbrž to, v jakou denní dobu tak učinila. Jednalo se totiž o vysílání v době, jež je, jak bylo již shora soudem uvedeno, vůči zákonodárce vymezena zvýšené ochraně dětí a mladistvých před nepříznivými účinky pořadů, jež děti a mladiství nejsou s to s ohledem na stupeň své zralosti a nedospělosti reálně zhodnotit a posoudit, aniž by u nich byla dána reálná hrozba psychické újmy či způsobení traumatu. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí přílehlavě uvedla, že pořad obsahuje násilné scény, v nichž *„bylo patrné silné fyzické i psychické utrpení postav, tyto scény vyvolávaly pocity stísněnosti, nejistoty a strachu, byly zpracovány výrazně sugestivně, a především u menších dětí mohly vyvolat psychický otřes a následné trvalejší stavy úzkosti. Scény zobrazovaly situace, jež mohou mít u dětských diváků potenciál snižovat citlivost k projevům násilí. Pořad tak mohl ohrozit zejména psychický vývoj dětí a mladistvých.“* S citovaným zhodnocením potenciálních následků odvysílaného pořadu, provedeným ze strany žalované, se soud bezezbytku ztotožňuje.
- 43 Soud nepřisvědčil ani argumentaci žalobkyně, že vzhledem ke dni a času vysílání pořadu je pravděpodobné, že děti a mladiství byli doma s rodiči, kteří mohli ovlivnit, jaký pořad je sledován. Povinnost provozovatele vysílání stanovená v § 32 odst. 1 písm. g) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání se vztahuje na celou dobu od 6:00 do 22:00 hodin, aniž by zákon rozlišoval v rámci této doby jednotlivé dny v týdnu či časové úseky, které by ohrožovaly chráněnou skupinu diváků s větší či menší intenzitou. Časové hledisko může za určitých skutkových okolností hrát roli z hlediska naplnění materiální stránky přestupku. Tento závěr ostatně Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 15. 3. 2011, č.j. 8 As 79/2010-84. Skutkové okolnosti citovaného rozsudku však byly odlišné od nyní posuzované věci. Tehdy byl sporný pořad odvysílán krátce před desátou hodinou večerní (od 21:20 hodin), soud proto přisvědčil stěžovateli, že časové hledisko mohlo mít vliv na posouzení materiální stránky přestupku. V nyní posuzované věci byl pořad odvysílán od 15:40 hodin, tj. v čase, který není natolik blízký desáté hodině večerní, aby snižoval společenskou nebezpečnost předmětného jednání. V tomto čase děti a mladiství mohou být u televizních obrazovek. Čas vysílání posuzovaného pořadu proto neměl v kontextu nyní řešené věci vliv na závěr o naplnění znaků předmětného přestupku (obdobně srov. rozsudek ze dne 28. 12. 2011, č.j. 8 As 80/2011-82). Žalobkyně se nemůže zbavit své zákonem stanovené odpovědnosti tím, že se tuto bude snažit přenést na jiné subjekty, v tomto případě rodiče dětí a mladistvých. Žalobkyni je zákonem předmětná povinnost stanovena právě proto, že v zákonem vymezeném čase mohou děti a mladiství sledovat televizní obrazovky často bez přítomnosti rodičů. Proto je potřeba, aby byl

jejich mravní a psychický vývoj předmětným ustanovením chráněn. Logiku daného ustanovení nelze popřít konstatováním, že v sobotu odpoledne jsou rodiče většiny dětí a mladistvých doma a jedná se proto o jejich odpovědnost, což by v logice žalobkyně vylučovalo nebo snižovalo nebezpečnost jejího jednání a tedy také její odpovědnost za spáchání předmětného přestupku. Ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání má totiž chránit všechny děti a mladistvé před působením jím vymezených vlivů bez ohledu na to, zda jsou v čase vysílání daného pořadu pod dohledem rodičů či nikoliv. V tomto smyslu se ostatně již v rozsudku ze dne 29. 3. 2012, č.j. 5 As 15/2011-116, vyjádřil také Nejvyšší správní soud, který konstatoval, že „Podle § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání je provozovatel vysílání povinen nezařazovat v době od 6.00 hodin do 22.00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly obrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Tento zákaz se tedy vztahuje pouze na dobu od 6.00 hodin do 22.00 hodin a standard ochrany dětí a mladistvých je zde zřetelně vyšší. Rozhodným kritériem je potenciální obrození vývoje dětí a mladistvých, na rozdíl od § 32 odst. 1 písm. e) zákona o vysílání, který vyžaduje nebezpečí vážného narušení tohoto vývoje. Účelem § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání je tedy zvýšená ochrana dětí a mladistvých v době, kdy se předpokládá, že mohou televizní vysílání sledovat. Tím je zároveň poskytnuta dostatečná záruka rodičům a dalším osobám zodpovědným za výchovu dětí a mladistvých, že v této době nebudou vysílány žádné pořady, které jsou pro děti a mladistvé nevhodné, a že tedy v této době mohou děti a mladiství sledovat televizi bez jejich dohledu.“

- 44 Důvodnými soud neshledal ani argumenty žalobkyně, že dodržování zákonné povinnosti stanovené v § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání zajišťuje prostřednictvím vlastního systému hodnotitelů. Jak správně konstatovala žalovaná, samotná existence daného systému nemůže žalobkyni z porušení předmětného ustanovení jakkoliv liberovat. Jestliže žalobkyně tvrdila, že právě na základě onoho systému neshledala určité scény nevhodné, avšak žalovaná i přesto dospěla k závěru, že došlo k porušení předmětného ustanovení, zůstává otázkou, zda je systém žalobkyně v tomto směru nastaven dostatečně efektivně. Spíše o opaku pak svědčí žalobkyni nerozporovaná skutečnost, že za porušení předmětného ustanovení zákona o vysílání nebyla sankcionována poprvé.
- 45 Soud musel také odmítnout námitky žalobkyně stran nesrozumitelnosti úvah žalované o stanovení výše uložené sankce. Podle stanoviska soudu žalovaná postupovala v souladu s § 61 odst. 2 a 3 ve spojení s § 60 odst. 3 písm. d) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Žalovaná v napadeném rozhodnutí kritéria pro stanovení výše pokuty, tedy kritéria relevantní v projednávané věci, zohlednila a v souladu se základy logického myšlení uvážila v mezích správního uvážení a přezkoumatelným způsobem o tom, proč žalobkyni za odvysílání pořadu A předa uložila sankci ve výši 500.000 Kč. V tomto smyslu je odůvodnění napadeného rozhodnutí vyhovující, neboť žalovaná se všemi zákonnými kritérii dostatečně podrobně zabývala, přičemž vyložila, jaké skutečnosti pod jednotlivá kritéria podřadila, stejně jako se dostatečně podrobně zabývala jednotlivými polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi případu. V žádném případě tak nelze konstatovat, že by z odůvodnění napadeného rozhodnutí nebylo možno seznat, z jakých důvodů byla žalobkyni uložena pokuta ve shora uvedené výši.
- 46 V této souvislosti městský soud konstatuje, že ukládání sankcí za správní delikty je projevem volného uvážení správních orgánů a jeho soudní přezkum je proto již z povahy věci zásadně omezen. Nejvyšší správní soud k tomu v rozsudku ze dne 3. 4. 2012, č.j. 1 Afs 1/2012-36, č. 2671/2012 Sb. NSS, uvedl: „ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva) správního orgánu, tedy v zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. Na rozdíl od posuzování otázek zákonnosti, jimiž se soud musí při posuzování správní věci k žalobní námitce zabývat, je oblast správní diskrece soudní kontrole prakticky uzavřena. Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkoumání při hodnocení zákonnosti rozhodnutí lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo volné uvážení zneužil.“ Podle citovaného rozsudku tak není v pravomoci

soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena. Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále vyplývá, že při posuzování zákonnosti uložené sankce správní soud k žalobní námitce pouze přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil a rovněž, zda uložená pokuta není likvidační (srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS, nebo nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. 8. 2002 či sp. zn. Pl. ÚS 38/02 ze dne 9. 3. 2004). Jak uzavřel Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku č. j. 1 Afs 1/2012 - 36: „(p)ři hodnocení zákonnosti uložené sankce správními soudy není dán soudu prostor pro změnu a nabrání správního uvážení uvážením soudním, tedy ani prostor pro hodnocení prosté přiměřenosti uložené sankce. Přiměřenost by při posuzování zákonnosti uložené sankce měla význam jediné tehdy, pokud by se správní orgán dopustil některé výše popsané nezákonnosti, v jejímž důsledku by výše uložené sankce neobstála, a byla by takříkajíc nepřiměřená okolnostem projednávaného případu.“

- 47 Městský soud v Praze po aplikování těchto základních východisek na projednávanou věc konstatuje, že úvahy žalované při ukládání pokuty žalobci byly dostatečně podepřené, nevykazují žádný exces ani prvky svévole. Žalovaná v neprospěch žalobkyně hodnotila, že žalobkyně byla profesionálem v oboru a dopustila se přestupku přímo v oboru své vlastní podnikatelské činnosti. Ve prospěch žalobkyně žalovaná hodnotila to, že pořad byl vysílán na program, který dlouhodobě dosahuje nižších hodnot sledovanosti, dále to, že čas odvysílání je časem s typicky nižší sledovaností. Jednání žalobkyně s ohledem na všechny okolnosti žalovaná vyhodnotila jako mírně závažné. Soud se zdůvodněním rozhodnutí o uložení pokutě ztotožňuje.
- 48 Pokud jde o výši uložené sankce, musí soud konstatovat, že žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 5 % stanoveného zákonného rozmezí. Pohybuje se tedy na samotné dolní hranici. Takovouto sankci nelze v žádném případě vzhledem k okolnostem posuzovaného případu označit za nepřiměřenou. Obstat pak nemůže ani námitka žalobkyně stran porušení zásady legitimního očekávání. Žalovaná jistě nemohla založit legitimní očekávání žalobkyně, resp. porušit zásadu uvedenou v § 2 odst. 4 správního řádu tím, že žalobkyni uložila vyšší sankci, než jaké ukládala v minulosti. Žalovaná je totiž povinna hodnotit každý případ porušení zákona jednotlivě a přihlídnout přitom k okolnostem každého případu zvlášť. Žalobkyní uváděné příklady žalovanou v odlišných případech ukládaných sankcí navíc spíše potvrzují to, že žalovaná se od své rozhodovací praxe v zásadě neodchýlila, neboť z žalobkyní uváděné tabulky je zřejmé, že za porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání v případech, jejichž předmětem bylo odvysílání celovečerních snímků mimo uvedeným ustanovením stanovenou dobu, žalovaná ukládala sankce v rozmezí 100.000 – 400.000 Kč. Ostatní žalobkyní zmiňované sankce byly uloženy za odvysílání seriálů, jejich stopáž je povětšinou mnohem kratší, než je tomu u celovečerních snímků, a takovéto případy tedy nelze s nyní projednávaným případem, ale ani s případy ostatními případy, kdy byla sankce uložena za odvysílání celovečerního snímku, bez dalšího srovnávat. Z žalobkyní zmiňovaných příkladů tak podle soudu nelze v žádném případě dovodit, že by jí byla uložena pokuta jakkoliv vybočující z rozhodovací praxe žalované, tím méně pak mimo zákonem stanovené rozmezí možné výše sankce. Městský soud v Praze zdůrazňuje, že nelze srovnávat posuzovaný případ s žalobkyní předestřenými přestupky, neboť každý odvysílání pořad, za který žalovaná v minulosti uložila pokutu, obsahuje jiné scény, které mají odlišnou závadnost, byl odvysílán v jiném čase atd. Stejně tak okolnosti na straně pachatele a veškeré další okolnosti případu nemohou být nikdy stejné, tedy zcela srovnatelné.
- 49 V této souvislosti je pak také nutné odmítnout námitku žalobkyně, že se nemůže spoléhat na rozhodovací praxi žalované a je odkázána toliko na systém vlastních hodnotitelů, který již byl soudem shora hodnocen. Z žalobní argumentace je naopak zřejmé, že žalobkyně je s rozhodovací

praxí žalované týkající se porušení zákazu stanoveného v § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání velmi podrobně seznámena a měla by tak být podle soudu schopna naplnění znaků stanovených v tomto ustanovení bez větších problémů sama posoudit tak, aby již v budoucnu k porušení zákona v tomto směru z její strany nedocházelo.

- 50 Městský soud v Praze doplňuje, že správní praxe slouží jako vodítko bránící neodůvodněným excesům při správním trestání a libovůli při stanovení pokut (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č.j. 1 Afs 58/2009-541, č. 2119/2010 Sb. NSS). Ochranu legitimního očekávání však nelze ztotožňovat s požadavkem na neměnnost rozhodovací praxe. Po posouzení žalobkyní předestřených rozhodnutí žalované týkajících se jiných přestupků soud konstatuje, skutečnost, že žalovaná uložila žalobkyni vyšší pokutu, než jakou v minulosti ukládala za obdobné přestupky, neznamena, že by nutně musela vybočit ze své rozhodovací praxe. Ukládá-li žalovaná s ohledem na vývoj rozhodovací praxe v podobných věcech a vyšší společenské povědomí o trestnosti takového jednání postupem času vyšší pokuty, je takový postup legitimní, pokud žalovaná zároveň řádně odůvodní zvolenou výši pokuty s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem posuzovaného případu. Hlavním kritériem při určování přiměřené výše pokuty pak není primárně skutková podstata správního deliktu, nýbrž intenzita skutkových okolností, jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Teprve poté je zapotřebí vzít úvahu spravedlnostní korektiv rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby nedocházelo k nedůvodným rozdílům (srovnej: rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008 č.j. 4 As 34/2007-129).
- 51 Těmito kritériím žalovaná dostala, jak je rozvedeno výše. Městský soud s ohledem na jednotlivá kritéria, která je nutno vždy konkrétně posuzovat a která mohou být naplněna v různé intenzitě, shledal uloženou pokutu jako zcela adekvátní.

Závěr a náklady řízení

- 52 Ze shora uvedených důvodů má tedy soud za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- 53 Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. prosince 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.

předseda senátu